

Stanislav Šablica, František Miroslav Čapek – život a dílo historika amatéra.
Bakalářská práce PF JU, České Budějovice 2013, 72 s. + přílohy

Posudek vedoucího práce:

Stanislav Šablica se ve své bakalářské práci věnuje dosud opomíjené osobnosti regionálního vlastivědného pracovníka Františka Miroslava Čapka (1873-1946), který vstoupil do dějin jihočeských Blat, ale také do dějin Českých Budějovic při vzniku Československa 28. října 1918, kdy jako poštovní úředník – telegrafista – byl prvním, kdo o vyhlášení samostatnosti ve městě věděl.

Přiblížit se k osobnosti F. M. Čapka je nesmírně obtížné, neboť dochované materiály v Jihočeském muzeu, Státním okresním archivu v Českých Budějovicích i v Literárním archivu Památníku národního písemnictví v Praze jsou velmi torzovité a jen omezeně se vztahují k životním osudům protagonisty Šablicova příběhu. Na druhé straně některé z těchto materiálů jsou naprosto zásadní z hlediska vytváření národních mýtů (typu: „Jakub Kubata dal hlavu za Blata“), působících nejen na utváření (jiho)české národní identity na přelomu 19. a 20. století, ale do určité míry vytvářející i nové, „fikční“ světy vývoje jižních Čech (zvl. Doudleby a historické mýty s nimi spojené), které F. M. Čapek prezentuje jako realitu.

Bakalářská práce, kterou Stanislav Šablica předložil, je na tento typ kvalifikační práce prací velmi vyzrálou, postavenou na rozsáhlém archivním výzkumu, kdy se mu podařilo mnoho neexistujících materiálů alespoň částečně nahradit jinými (typicky materiály ke školní docházce), zejména bych však ocenil, že autor si dovedl položit badatelské otázky a v závěru práce na ně také odpovědět.

Šablicova práce – vedle úvodu a závěru – vychází z biografického půdorysu, který ovšem přesahuje k obecnému kontextu regionální historiografie (historické vlastivědy) první poloviny 20. století, F. M. Čapka do tohoto kontextu zdárně zasazuje, chápe ho jako představitele doznívajících romantické tradice 19. století, která dějiny používala jednoznačně jako politický argument.

Vedle přiblížení životních osudů a Čapkova veřejného působení (knihy, budování pomníků, mj. Jakuba Kubaty, mostů, zakládání muzeí atd.) je dostatečný

prostor věnován také přiblížení Kubatova historického – někdy bych byl v pokušení říci spíše beletristického – díla, jež je ovšem do určité míry výplodem Čapkovy fantazie. Stanislav Šablica tady dokázal nepodlehnout tomuto nebezpečí, které v Čapkových přesvědčivých výkladech je, a rozpoznat fikční složku Čapkovy tvorby, zejména právě ve vazbě na Doudlebsko a Blata, naopak práce o českobudějovickém poštovníctví či státním převratu 28. října 1918 lze považovat za práce asi nejvíce se blížící standardům kladeným na vědecké pojednání. Podobný vhled by si do budoucna zasloužily i další obtížněji dostupné Čapkovy práce (zvl. k Trocnovu – fikční výklady k Janu Žižkovi), jimž se Stanislav Šablica dosud podrobněji nevěnoval – v tom lze spatřovat prostor pro jeho případnou magisterskou práci.

Bakalářská práce je doplněna zajímavými přílohami, obsahuje jen minimum překlepů, ale místy se autor nevyhne zvláštní, neologizující vazbě slov či stavbě věty, což někdy působí neotřele, jindy ovšem vnímání textu spíše narušuje (viz např. na s. 33 spojení: radní věž).

Bakalářskou práci Stanislava Šablicu velmi rád **doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm výborně.**

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

České Budějovice 30. května 2013